

Tina Petersen, for når man kender dem, ved man, det ikke er nogen enkel opgave – og så var det jo i øvrigt en sæbekassebil, jeg så for mig, og ikke en bus.

Det er bare en fordel nogle gange at putte en energivenlig motor i sådan en bil, hvis man gerne vil have, at den i øvrigt skal køre fremad, og det er det jeg forstår at fru Tina Petersen også vil.

Men synes fru Tina Petersen, at et af de brændstoffer, man så kan bruge, er målsætninger? Det var faktisk det, mit spørgsmål gik på. Er det en fornuftig idé at bruge målsætninger som en af de ting, der driver markedet, sæbekassebilen, fremad?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg vil sige, at der har været mange diskussioner i Energiudvalget her det sidste års tid, og jeg føler og fornemmer, at der sker store ændringer, at man er meget målrettet, og at man har sat nogle pejlemærker. Jeg vil da godt pointere, at jeg synes, at regeringen efterhånden er blevet rigtig god til at sige: Nu satser vi på nogle enkelte emner, og så fuldfører vi dem.

Som jeg har sagt utallige gange heroppe fra talerstolen, er det ikke de her 20 bolde, hvor man prøver på at gribe bare to af dem. Nej, vi forsøger at tage nogle enkelte emner ud og være meget målrettede og at få tingene til at ske hurtigt. Der er det, jeg endnu en gang siger: Det er Dansk Folkeparti, der sørger for måske at holde sådan lidt kontrol med, at tingene så også sker.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt tilbage til diskussion om, hvad forbrugerne betaler, og hvad forbrugerne ikke betaler. Jeg vil gerne høre, om fru Tina Petersen er enig med mig i, at forbrugerne faktisk betaler en ret stor regning for vores anvendelse af kul, naturgas og olie i form af sundhedsskadelig påvirkning og i form af negativ miljøpåvirkning.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi vi nogle gange forfalder til den der underlige tænkning med, at det, der er synligt på regningen, er det eneste, man betaler. Men vi betaler faktisk over sundhedsudgifterne og over miljøomkostningerne en ganske stor regning for de energiformer, der udsender partikler og udsender NOx'er og svovl og mange andre ting, og som dermed har en negativ virkning på miljøet.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg tror, at jeg kan svare ordføreren ganske, ganske kort ved at sige, at uanset hvilken regering der sidder ved magten, vil de partikler være der, og de bliver meget svære at ændre. Der vil hele tiden opstå ting, som forårsager, at folk bliver syge.

Nu nævnes partikler osv. Det er få dage siden, vi f.eks. har diskuteret radogas, som også er en naturting, og så er der de ting, vi påføres udefra. Det er selvfølgelig klart, at dem skal vi blive bedre til at håndtere, og det synes jeg også vi bliver. Men jeg synes ikke, man decideret kan sætte sig ned og klandre en frem for en anden og sige: Det er jeres skyld, at der ikke er gjort noget her.

Danmark er faktisk enormt langt fremme på mange af de her punkter.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Men spørgsmålet lyder: Er fru Tina Petersen enig med mig i, at der er en omkostning, som i sidste ende betales af forbrugerne, ved at bruge trods alt så meget fossilt brændstof, olie, kul og naturgas, som vi gør i vores energisystem? Selv om vi har gjort store fremskridt på området for vedvarende energi, er der faktisk en stor forbrugerbetalt regning ved at satse for kraftigt på kul, olie og gas – er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til fru Anne Grete Holmsgaard kan jeg sige, at den regning jo er blevet mindre, mens den her regering har siddet, bl.a. som følge af de aftaler, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti.

Det er da klart nok, at man kan nævne en sammenhæng med sygehusvæsenet. Det er jo til sygehusvæsenet, de folk kommer, der er blevet påført en eller anden kræftfremkaldende ting af noget fra biler, pesticider – det kan være mange ting. Det er klart, at så er der en regning, der skal betales.

Jeg tror som sagt, at vi er enige om, at der jo skal gøres noget ved det her, og det tror jeg sådan set også regeringen er enig i. Spørgsmålet er bare stadig væk, hvordan vi så gør det, og der er vi måske ikke enige. Jeg mener stadig væk, at det er dejligt, når man en morgen vågner op og ser ministeren på fjernsynet, som siger, at nu har vi lige 200 mio. kr. Kan han ikke gøre det lidt oftere, i stedet for at gå decideret efter forbruger-